

תת"ע 1019/11/18 - מדינת ישראל נגד כוז חוסאם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1019-11-18 מדינת ישראל נ' כוז חוסאם
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פינצי

המאשימה

נגד

כוז חוסאם
ע"י ב"כ עו"ד מסיס

הנאשם

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה וללא תעודת ביטוח תקפה, עבירה על סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.8.18, בסמוך לשעה 14:20, נהג הנאשם ברכב, בכביש 4, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לק"מ 111, נעצר בגין עבירת תנועה ומבדיקת עד התביעה, עלה כי רישיון נהיגה של הנאשם פג תוקף ב-15.2.16 באותן נסיבות, נהג גם וללא ביטוח המכסה נהיגתו.

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען כי לא הוא נהג ברכב, אלא חברו, יחיא אבו ריאלה.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העיד רס"מ אברהם דניאל, מטעמו הוגשו דו" התנועה, שסומן ת/1, דו"ח פעולה, שסומן ת/2 ודו"ח עיכוב, שסומן ת/3. ולהלן גרסתו:

העד עמד על שטח ההפרדה המסומן במקום, כאשר פניו צופות לתנועה הנוסעת מכיוון צפון לדרום והבחין ברכב 7137151, הנוסע בנתיב הנסיעה הימני, המורה על נסיעה ימינה בלבד, כאשר הוא סוטה שמאלה, תוך חציית תמרור 815.

העד סימן לנהג לעצור את הרכב וכאשר ניגש אליו וביקש כי יזדהה בפניו, מסר נהג הרכב את מספר תעודת הזהות שלו בעל פה וטען כי אין לו תעודה מזהה.

מבדיקת מספר הזיהוי במסוף המשטרה, עלו פרטי הנאשם ותמונתו וכן, נרשם כי יש לבדוק "חשד להתחזות".

העד חקר את הנאשם לגבי מועד הוצאת רישיון הנהיגה שלו ומספר ילדיו ומשלא נחה דעתו לגבי זהותו, עיכב את הנאשם לתחנת המשטרה, לצורך זיהוי ודאי.

עוד מצא העד, כי רישיון הנהיגה של הנאשם, פג תוקף כאמור לעיל.

בתחנת המשטרה, נבדק הנאשם במכשיר ה"אפיס" ונמצא כי אכן מדובר בחוסאם כוז.

הנאשם שוחרר מתחנת המשטרה בשעה 16:10.

בחקירתו הנגדית, אישר העד כי אינו זוכר את האירוע, מעבר למה שתיעד במסמכים ולכן, לא זכר אם טיפל באירוע נוסף במקביל, כיצד הועבר הנאשם אל תחנת המשטרה ואם היה דין ודברים בינו לבין חוקר אחר בתחנת המשטרה.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד הגנה - יחיא אבו ריאלה.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדותם בבית המשפט:

הנאשם העיד ישב במושב הנוסע הקדמי ברכב, כאשר עד ההגנה נהג בו ובהגיעם למקום, סימן להם העד לעצור.

הנהג עצר את הרכב והם המתינו לעד, אשר טיפל ברכב נוסף ובמהלך ההמתנה, יצאו מן הרכב.

בהמשך, הוא נלקח לתחנת המשטרה ושחזר אחרי שזוהה.

בחקירתו הנגדית, מסר הנאשם כי הרכב שייך לאחיו ועד ההגנה נוהג בו באופן סדיר, שכן הם עובדים יחד. עוד מסר הנאשם, בתשובה לשאלת בית המשפט, כי עד ההגנה מתגורר בסמוך אליו, שכן הם קרובי משפחה.

עד ההגנה העיד ומסר כי נהג ברכב, כאשר העד הורה לו לעצור את הרכב ובהמשך, נלקח הנאשם לתחנת המשטרה והוא נסע מהמקום ברכב.

לגרסתו, העד טיפל ברכב נוסף והם המתינו לו עד שסיים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם ובחנתי הראיות שהוגשו מטעם המאשימה, לא אוכל לקבוע, ברמה הנדרשת

במשפט פלילי, כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

השאלה היחידה שבמחלוקת, היא זהות הנהג במועד העבירה ומכאן, כי היה על המאשימה להציג ראיות מבוססות לעניין זה, אך היא לא עשתה כן.

ההגנה טענה, כי במהלך ההמתנה לעד התביעה, יצאו הנאשם ועד ההגנה מהרכב. עד התביעה נחקר לעניין זה ולא סתר טענה זו, מחוסר ידיעה.

עד התביעה לא פירט דבר וחצי דבר לגבי חזותם החיצונית של הנאשם ועד ההגנה, מבנה גוף, פרטי לבוש ולא ביסס כנדרש את קביעתו כי הנאשם הוא שנהג ברכב.

אין חולק, כי עד התביעה לא היה זה שהעביר את הנאשם לתחנת המשטרה, אך המאשימה לא העידה כל עד נוסף ולא הגישה כל ראיה לעניין זה.

דהיינו, כל שלב העברתו והגעתו של הנאשם לתחנת המשטרה אינו ידוע ואינו מתועד.

בנסיבות אלה, בחרה המאשימה להציג ראיות חלקיות בלבד והדבר יזקף אף הוא לזכות הנאשם.

הנאשם ועד ההגנה מטעמו העידו עדות עקבית, אשר לא נסתרה בחקירה נגדית.

מכל האמור, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים